

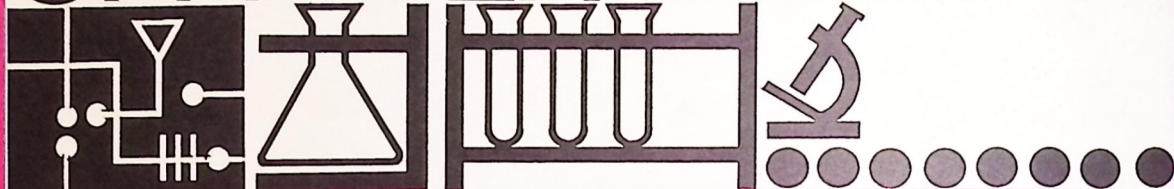
spejdernes magasin

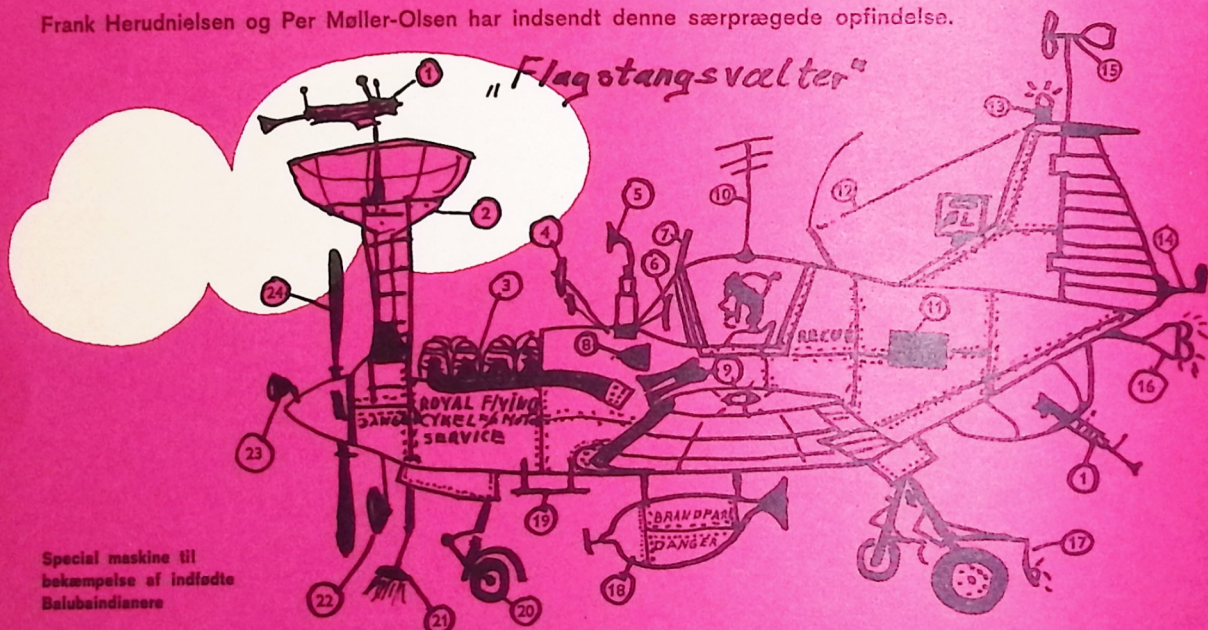
NR. 3 . MARTS 1969 . 53. ÅRGANG

OPFINDERKLUBBEN

Frank Herudnielsen og Per Møller-Olsen har indsendt denne særprægede opfindelse.

Special maskine til bekæmpelse af indfødte Balubeindianere

Specifikationer til AC-703½ »Flagstangs vølter«

Pilot: 18½ år Ernst Nossemann.

Motor: 18½ år Ernst Nossemann, der med enorme benmuskler træder pedalerne med 10.000 omdr. Endvidere skal der bemærkes at en lille hjælpemotor på 3000 HK er klar til at afløse den uheldige ejer.

1. Maskingevær (vand- og ølkelet, håndsvingdrevet).
2. Maskingeværtårn med udsigt til ølkassen selv i tåge.
3. Den lille hjælpemotor der kan give maskinen en fart på op til flere km/t (udmærket til undervandsflyvning, da den er saltvandskelet).
4. Udsklappelige spionspejle.
5. Snorkel til undervandsflyvning (vandtæt og stødsikker).
6. Vindussvisker (uden sten).
7. Rustfrit bakspejl.
8. Hardy racer spejl (kan ikke spejle søg).
9. Tudehorn.

10. TV antenne (til fugle og pingviner).
11. Sort kasse på siden af maskinen.
12. Frostfri radioantenne.
13. Blinklys når maskinen drejer opad.
14. Til påhæng (til Carlsvognen).
15. Specielt apparatur til bestemmelse af vindretning.
16. Bak og stoplys (virker kun i baggear).
17. Stærkskærm med udbygget baglys.
18. En lille bombe på 1.255 kg. Spec-

ielt til polarslanger og haletudser. Bomben indeholder ølsyre, vinsprit, hækaffald og fyringsolie.

19. Skudsikker trindbræt.
20. Militær hemmelighed.
21. Kost (til affejning af startbanen under tykke snelag).
22. Tågelygte.
23. Roterende spotlight til hypnosering af skibbrodne cykellyttere.
24. Højkomprimeret gummipropel.

Bemærkninger:

Ingen!

Allersidste frist for

INDBINDING AF SPEJDERNES MAGASIN

Vil du have indbundet sidste årgang af Spejdernes Magasin i grønt stift lærredsbinding med guldtryk, skal du omgående sende de 9 numre samt indholdsfortegnelsen til Clemensstrykkeriet, Kystvej 37, 8000 Århus C. Prisen er kr. 15,00 ved indbetaling samtidig med indsendelse af bladene eller kr. 20,00 pr. efterkrav. Læg en seddel med dit navn, adresse samt postnummer/distrikt inden i blad nr. 1.

Det er også muligt at få indbundet 1967-årgangen i et bind for sig. Må da ved indsendelsen være bundtet særskilt, og også her skal en seddel med navn og adresse være indlagt i blad nr. 1.

NU ER DER **5** MÅNEDER TIL KORPSLEJREN

NY HEDEBY

Forsidebillede:
Målv spejdere præsenterer en
landskabsmodel til geodæt.

SPEJDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør

Axel Skylv
Udsigten 18, 2820 Gentofte
Tlf. 01 33 (GE) 2719

Ekspedition af korpsets blade

Korpskontoret
Frydendalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 36 66

Indhold:	side
Opfinderklubben	42
Indbinding af Magasinet	42
Ha' gode kort på hånden	44
Civilbeskyttelse, nyt patrulje- duelighedstegn	46
Nyt spejderfrimærke	47
Højborg	48
Hvad laver han mon? (Leif Paltorp)	49
GAS!	50
Aktivitet i Ny Hedeby	51
Søspejdere – nyt fra havn og sø	52
Patruljeblade	52
Aktuelle meninger	52
Spejder Tidende	54
Bjørns Rejser	55
Jungle nyt	58

Trykt i Cløemstrykkeriet, Århus

FOTO: OLE PETER THOUSIG

REDIGERET AF
JØRN HEIKEL VINThER

HA' GODE KORT

PÅ HÅNDEN

KORTS ALDER

Oftentimes har jeg hørt spejdere på løb sige: »Kortet passer ikke«.

Dette imødegår jeg altid. Kortet passer altid, det er terrænet, der har forandret sig. Kortet er et tidsbillede, der viser terrænet, som det så ud, da kortet blev lavet. Forandringer sker hurtigt, allerede under kortets tilblivelse i marken, sker der forandringer i terrænet.

En grund til at kortet »ikke passer« er ofte, at troppe anvender nogle ældgamle kortudgaver, hvor kun verdenshjørnerne passer. Dette gælder til dels også korpsets særtryk.

Alttså: Brug de nyeste kort. Geodætisk Institut søger på forskellig vis at vedligeholde kortene, men det er en kæmpeopgave. Det er faktisk også et problem – det er det i alle lande.

Når I får et kort i hånden, undersøg da kortets alder for at få en fornemmelse af, hvad I kan forvente af overensstemmelse mellem kort og terræn.

Se på årstallene i nederste VENSTRE hjørne. Der står f.eks.:

Målt 1880. Rettet 1961 (enkelte rettelser 1965)

Målt 1880. Årstal for den egentlige opmåling. I det her viste eksemplar har det kun historisk interesse.

Rettet 1961. I ordet rettet ligger, at kortet, som led i Geodætisk Instituts systematiske vedligeholdelse, blev fuldstændig rettet i marken. Alt gås efter og kortet nyttegøres.

Enkelte rettelser 1965. G. I. følger på forskellig vis, hvad der sker rundt omkring i landet af ændringer, f.eks. modtages indberetninger fra forskellige myndigheder. Ændringerne registreres og bearbejdes, og når det eksisterende oplag er ved at være udsolgt, trykkes et nyt oplag med rettelserne.

Det kan ske, at instituttet har så mange oplysninger om ændringer til et blad, at et nyt oplag med ændringerne trykkes, og det gamle oplag kasseres.

Der kan altså være tale om mange og omfattende ændringer, men også om få og små rettelser.

Udgaven er under alle omstændigheder forskellig fra det kortblad, der bærer ordet »Rettet«.

Er et kort ved at være udsolgt, og har man ingen registrerede ændringer dertil, trykkes et nyt oplag og herpå ændres kun trykåret,

som står i nederste HØJRE hjørne. Trykåret fortæller altså intet om kortbilledets alder.

En 4. tekst kan stadig forekomme:

Vejrevision 1946

Den betyder, at det offentlige vejnet (amts- og kommuneveje) samt vejnettet ved byer m.v. er rettet i marken det pågældende år.

En ny tekst findes på de ny 4-CM-kort omkring København – og inden længe også i Nordsjælland:

*Fotogrammetrisk udtegnet. Flyvefotografering 1966
Kurveplan efter ældre bordmåling.
Kompletteret i marken 1967*

Kortene er nyfremstillede. Efter optagne flyvefotografier foretages i sindrige instrumenter en såkaldt udtegnings – man tegner et kort.

Der er i realiteten tale om en nyopmåling, altså som teksten »Målt«. Metoden er gammelkendt og meget nøjagtig og tidsbesparende. Det ud tegnede kort bliver gået efter i marken (kompletteret), hvor også forskellige andre oplysninger, som ikke fås fra et flyfoto, indsamles. Kortet tegnes så efter den gældende signaturplan. De gamle kurver fra den 1. opmåling er så gode, at de – efter enkelte rettelser – bruges igen.

Kortnyt

I SKOVMANDSBOGEN (udgave 1966) er nævnt korttyperne 4-, 2-, og 1 CM-kort (1:25.000, 1:50.000 og 1:100.000), som efterhånden afløser målebordsblade, atlasblade og generalstabskort (1:20.000, 1:40.000 og 1:100.000).

Der er sket en del siden 1966 – se oversigtskortet, der viser, hvad der på nuværende tidspunkt er udkommet.

4 CM-kort

Udgives i takt med den systematiske vedligeholdelse i marken (altså »Rettet« eller fotogrammetrisk udtegning).

Vi kan dele dem i 2 typer:

1. 6 farvetryk.
2. Foreløbig udgave i 2 farver.

Sorttryk med brune højdekurver. Fra 1969 desuden med blå vand. Med de foreløbige udgaver søger G.I. at give kortbrugerne et aktuelt kort. Den farvetrykte udgave, som det tager meget lang tid at lave trykplader til, vil udkomme senere.

Alle 4 CM-kort har 2½ m højdekurver med »X« lavning.

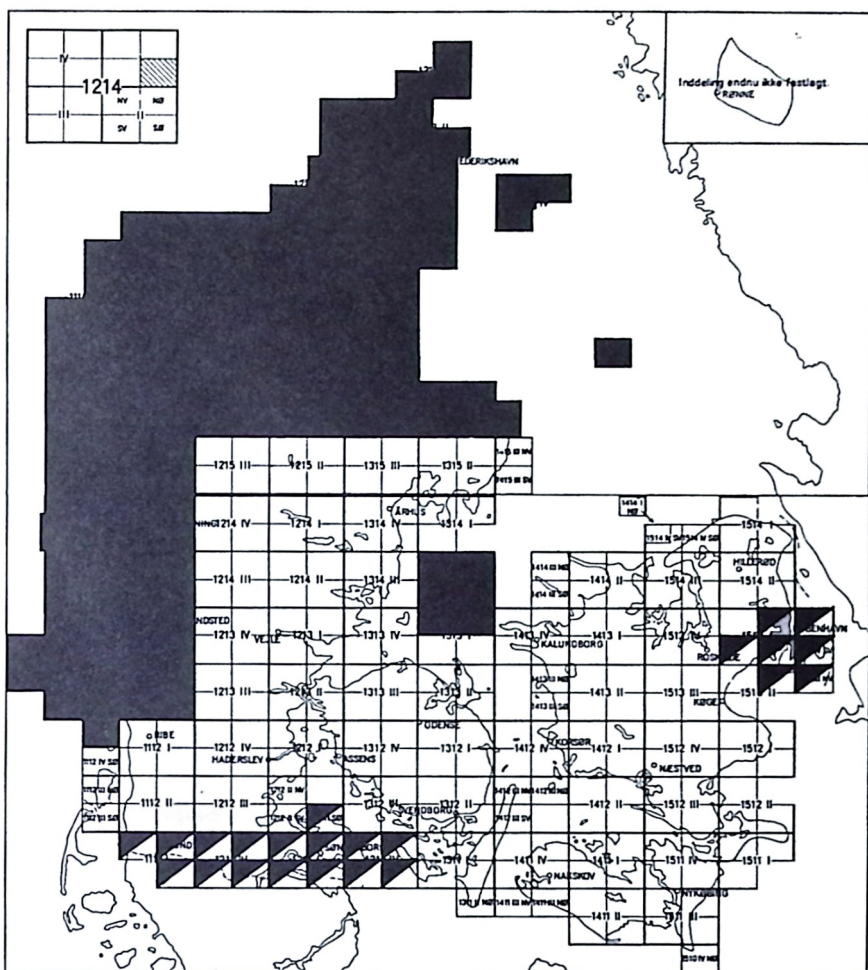
På nyere udgaver er kurveværdital (25 – 50 – 75 m ...) placeret på kurverne, så »fødderne« på tallene vender den vej terrænet falder. Se tegning.

2 CM-kort

Udarbejdes på grundlag af 4 CM-kortene. Der er efterhånden kommet 30 blade dækkende Vestjylland, Himmerland og den nordlige del af Djursland samt Samsø, Anholt og Læsø. Det er et fortræffeligt kort til vor brug. Målestokken må ikke skræmme jer, kortet er tydeligt og har mange detaljer.

Nyt er det, at fremtidige udgaver er påtrykt et kvadratnet (et 2 cm

DANMARK 1:25 000 4 CM KORT

UDGIVNE BLADE

6-farvetryk

Foreløbig udgave

koordinatnet i det såkaldte U.T.M. system).

Om brugen af nettet m.v. skal jeg senere skrive en artikel.

1 CM-kort

Er nu udkommet over hele landet. Korttypen er efter min mening ikke anvendelig til vort brug.

En mere detaljeret gennemgang af de enkelte korttyper vil jeg afstå fra her. Jeg vil i stedet for bede jer studere Geodætisk Instituts udmærkede KORTKATALOG, der indeholder kortprøver, beskrivelser og oversigtskort m.v. til de enkelte korttyper. Kataloget er gratis.

Lad din boghandler eller depotet skaffe dig det.

Skipper, Amagerbro

CIVILBESKYTTELSE

INTRODUCERET VED BALOO

CIVILBESKYTTELSE

På dette område har spejderkorpse store historiske traditioner at leve op til. Ved besættelsen i 1940 trådte »Spejdernes Hjelpekorps« i virksomhed og udøvede i krigens løb en meget stor og påskønnet indsats som aflastning for det »regulære« civilforsvar, bl.a. ved at stille brandvagter, meldeposter og ordonnanser.

I november 1963 gennemførtes regler for »Tilvejebringelse og anvendelse af frivillige spejdere i Civilforsvaret«, hvorefter spejdere, der har taget beredskabsmærket og er fyldt 16 år, kan melde sig til frivillig tjeneste direkte under civilforsvaret, enten som aktivt personel eller som mobiliseringspersonel. – I forbindelse hermed ophævedes »Spejdernes Hjelpekorps«, og ini-

tiativet til spejdernes fremtidige medvirken overgik til de lokale civilforsvarsmyndigheder. Det Danske Spejderkorps udtalte i denne forbindelse, at en opfordring om assistance i så vid udstrækning som muligt burde efterkommes, idet deltagelse i civilforsvarets arbejde er en naturlig hjælpeopgave for spejdere.

Som en slags fortræning eller uddannelse har vi fundet det naturligt at lave et patruljeduelighedstegn, der »lægger op« til tjeneste i det lokale civilforsvar, der meget ofte er underbemandet og derfor ikke beredt til at møde en eventuel katastrofesituation.

Duelighedstegnet har været forelagt Civilforsvarsstyrelsen, der bl. a. udtalte, at man i høj grad værdsætter, at spejderne søges interesseret og aktiviseret til deltagelse i en opgave af samfundsmæssig betydning. – Efter styrelses opfattelse kan man med fordel anvende patruljer, der har taget duelighedstegnet til medvirken i civilforsvarsøvelser af forskellig art, som ordonnanser og hjælpere, og som bistand inden for den såkaldte egnsbeskyttelse, først og fremmest karréværn i byerne og sogneværn på landet.

Pkt. 1: Fremstilling af kortet skulle næppe give anledning til problemer – men derimod nogle ture i omegnen. Spørgsmålet om patruljens egen post i katastrofevarslingstilfælde må naturligvis afgøres i samråd med den stedlige civilforsvarsleder (oftest brandchefen eller politimesteren).

Pkt. 2: Tilstedeværelsen af brandredskaber og førstehjælpsmateriel har betydning i mange andre situationer end under katastrofevarsling. Hvor ofte hører man ikke om stør-

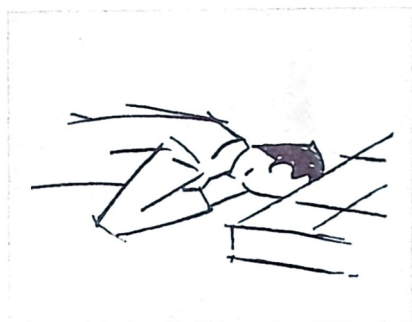
re eller mindre brande og andre ulykker i spejderlokaler, der kunne have været afværget – eller dog begrænset – ved tilstedeværelse af det fornødne materiel.

Pkt. 3: Til hurtig alarmering vil telefonen utvivlsomt være nummer 1, men alligevel kræves et system for viderealarmering. Øvelser i nat-alarmering skal nok ske med nogen omtanke!

Illustrationerne er lånt fra Første Hjælpsbogen

Pkt. 4: Afspærrings- og vandlangningskæder er besynderligt nok ikke omtalt i den af »Dansk Brandværn-Komité« udgivne »Vejledning i Brandværn«, som benyttes ved uddannelse til Brandværnsmærket, hvortil kræves, at man kan organisere disse kæder. Om fornødent må I kunne finde anvisninger i en gammel vejledning til Brandværnsmærket.

Pkt. 5: Morse over længere afstande betyder virkelig, at afstanden skal være betydelig: **flere kilometer.** Der benyttes kikkerter, stærke morselamper og flag, hvis farve står i kontrast til baggrunden.

Pkt. 6: Ved demonstrationsbesøg får I lejlighed til at komme i kontakt med det lokale civilforsvar eller brandvæsen og dermed få disse myndigheder interesseret i jeres arbejde.

Pkt. 7: Deltagelse i øvelser har været en stor oplevelse for de tropper og patruljer, der har prøvet det. Prøv at få igennem, at det er patruljen, der deltager som enheden i øvelsen, og ikke enkelte spejdere fordelt tilfældigt hist og pist.

Pkt. 8: Varslingssignalerne findes bl. a. omtalt i pjecen »Hvis krigen kommer«, som for nogle år siden uddeltes til alle husstande, og som stadig kan fås ved henvendelse på posthuset. Ellers må den kunne skaffes fra civilforsvarsmyndighederne eller biblioteket.

Pkt. 9: Krav om enkeltmandsduelighedstegn forekommer umiddelbart overraskende i et patruljeduelighedstegn. For at kunne præstere en ydelse af værdi i den lokale ci-

vilbeskyttelse er det imidlertid nødvendigt, at patruljens enkelte medlemmer har gennemført en personlig uddannelse i et vist omfang, som alt i alt vel ikke kan siges at være afskrækkende.

Civilforsvarsstyrelsen har stillet sig imødekomende med hensyn til tilvejebringelse af undervisningsmateriel og på anden måde, så ønsker I yderligere oplysninger eller materiel, kan I blot skrive til korpskontoret, der så vil lade forespørgslen gå videre. Indtil da: God fornøjelse – vi hører gerne om jeres erfaringer.

Kravene

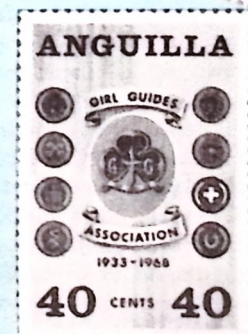
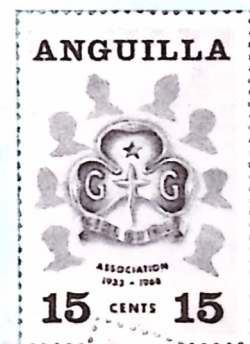
CIVILBESKYTTELSE

1. Patruljen skal have fremstillet et kort (mindste målestok 1:1000 og radius mindst 500 m) over dens by eller bydel med indtegnning af samtlige offentlige telefoner, posthus, telegrafstation, hospital, nødlazaret, beskyttelsesrum, lægers bopæl, politistationer og politilarmen og brandhaner (branddamme), civilforsvarskommandocentraler, luftmeldeposter og patruljens egen post i tilfælde af katastrofevarsling.
2. Patruljen skal have opstillet et sæt brandslukningsredskaber og førstehjælpsmateriel i patruljens eller troppens lokale samt have fremstillet en bære til anbringelse sammesteds.
3. Patruljen skal være således organiseret (jfr. korpsets bestemmelser), at den under patruljeførerens ledelse kan alarmeres dag og nat til hjælpetjeneste med kort varsel.
4. Patruljen skal kunne danne afspærringskæde og vandlangningskæde, hvilket skal demonstreres over for TF.
5. Patruljen skal demonstrere færdighed i morse over lange afstande med såvel flag som lys.
6. Patruljen skal have aflagt et demonstrationsbesøg på en brandstation eller civilforsvarskommandocentral og herunder have prøvet brandbekæmpelse i praksis, incl. røgdykkerøvelser med brug af beskyttelsesmaske.
7. Patruljen skal mindst én gang have medvirket som »ofre« i en af civilforsvaret eller Røde Kors arrangeret katastrofeøvelse og til stadsighed stå til rådighed for sådanne arrangementer, evakueringsøvelser o.lign.
8. Patruljens medlemmer skal hver især have kendskab til luftvarslingssignaler og andre katastrofesignaler samt de almindelige forholdsregler i tilfælde af katastrofevarsling, herunder reglerne i forbindelse med ABC-angreb.
9. Patruljens medlemmer skal som minimum have taget følgende duelighedstegn:
PF: Beredskabsmærket.
Patruljens øvrige medlemmer: Ordonnans og Stifinder.

NYE SPEJDER FRI- MÆRKER

ANGUILLA

har i anledning af pigespejderkorpsets 35 år udsendt 4 mærker: 10 c. grøn og flerfarvet, 15 c. blå og flerfarvet, 25 c. polykrom og 40 c. blå og flerfarvet.

HØJBORG

SKOVMÆND SE HER

Højborg – for skov- og jungmænd
Har du bestemt dig til at deltage i den særlige seniorlejr for skov- og jungmænd på korpsslejren? For du skal selvfølgelig med; i stedet for at gå og »daske« i troppene kan du i seniorlejren være sammen med skov- og jungmænd fra hele landet til fælles aktiviteter og tjeneste.

Midt i marts måned udsendes der en ny pjecce til din skov- og jungmandsleder, hvor du kan læse mere om alle de tilbud, du får. Desuden vil du i denne pjecce kunne læse mere om de forlejr, der bliver afholdt på Stevninghus i bededagene og i pinsen. Med pjecen udsendes en tilmeldingsblanket til disse lejre, og denne skal indsendes til korpsskontoret inden 1. april.

Den første forlejr, der blev afholdt i julen, blev en stor succes, trods det kolde vejr. Det første

HØJBORG-hus er rejst af 65 skov- og jungmænd fra hele landet, og hvis du deltager i en af de følgende lejre, vil flere huse hurtigt skyde op. Kan vi regne med 150 mand dernede i maj måned?

For du vil vel ikke bo i telt på korpsslejren, når du har mulighed for at bo i et HØJBORG-hus?

Tilmelding til korpsslejren!

Med den pjecce der udsendes i marts måned følger en endelig tilmeldingsblanket til KORPSLEJRENS SENIORLEJR, og denne skal du udfylde og indsende senest den 15. april (bemærk den ændrede tilmeldingsfrist) til korpsskontoret.

Den pionerlejr, der afholdes før korpsslejren bliver garanteret alle-tiders! Det er her de store pioner-opgaver skal udføres, og det er udprægede skov- og jungmands-opgaver!

Selve korpsslejren bliver en stor oplevelse i sig selv, men derudover får du rig lejlighed til at dyrke skov- og jungmandsaktiviteter, være sammen med skov- og jungmænd fra andre lande og sidst men ikke mindst skal du være med til at få hele korpsslejren til at »fungere«. Brydningslejren bliver måske knap så spændende, men der bliver knald på. Denne slutes med en drabelig »afskedsbanket«!

Vi ses på HØJBORG i bededagene og pinsen, og mødes atter dernede i juli og august måned.

– Og det var altså midt i marts at pjecen til dig om forlejr og korpsslejr kommer – læs den godt!

HVAD LAVER HAN MON?

LEIF PALTORP

Ulveunge i 2. Absalon

HKD 1929, spejder

PL og rover i KFUM-sp. 4. gr.

5. Kbh. div.

TA 5. Østerbro DDS

Gilwell 1959

DC Østerbro div. 1960-66

International Sekretær

under Fællesrådet 1966

medlem af Korpsledelsen fra 1966

Der ligger en vældig dyngede breve på skrivebordet. Breve fra hele verden – også mange fra Danmark. De indeholder en masse spørgsmål, der alle skal besvares. De er sendt til Fællesrådets Internationale Sekretariat, Postbox 44, 1002 København K., og fra de to korps' korpskontorer.

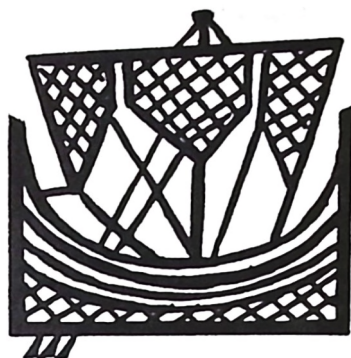
Inde på Købmagergades Postkontor i København har Fællesrådet en postbox, nr. 44. Den er 15 x 15 x 30 cm. Igennem dette lille rum passerer tusinder af breve om internationale anliggender. Det er vist ikke for meget sagt, at det er verdens mindste spejderkontor. Men det virker upåklageligt.

Og hvad spørges der så om? Alt mellem himmel og jord. Her er et brev fra en amerikansk spejder, der gerne vil vide en masse om Danmark, da han har valgt vort land som emne til et bestemt due-lighedstegn. Her beder en spejder om en penneven i Jamaica og her er en tropleder, der ønsker oplysninger om en venskabsstrop i England, da troppen skal dertil i sommer. Et andet brev indeholder en invitation til en jubilæumsjamboree i Israel. Her er en hilsen fra spejderkorpsen i Bahrat i Indien, der

ønsker alle spejdere i Danmark godt nytår og så er der en række dejlige breve, der fortæller, at udenlandske grupper ønsker at være med i NY-HEDEBY korpslejren. Hele verden ligger på skrivebordet og bringer bud om en vældig international aktivitet i spejderbevægelsen.

Så skal de have svar – allesammen – og hurtigst muligt. Det klarer det team, der tager sig af alle disse internationale ting. Der er en afdeling for pennevenner og en afdeling for alle udenlandske besøge i Danmark. Herunder den store stab af seniorer og rovere, der udgør et team, der hedder Danish Boy Scouts Reception Team og som er til rådighed med alle praktiske spørgsmål af lokal art over hele Danmark. De sørger for modtagelse, indkvartering, kontakt med danske spejdere, underholdning, osv. til glæde både for vore gæster og for os selv. Sekretariatet kan dirigere udenlandske spejdere rundt i Danmark og være sikre på, at de træffer danske spejdere næsten overalt.

I øjeblikket er det naturligvis mest den udenlandske deltagelse i NY-HEDEBY, der præger korres-

pondancen. Der spørges om de mærkeligste ting og det er heldigvis ikke ret meget, der ikke kan lade sig gøre. Vi kan roligt glæde os til en meget stor og fin udenlandsk deltagelse – takket være de mange danske troppe, der har inviteret deres venskabsstroppe her til. De skal nok få en fin lejr sammen. Der er allerede anmeldt spejdere fra mange lande, bl.a. Norge, Sverige, Holland, England, Skotland, Tyskland, osv. Vi skal have mange flag op i lejren.

Men hverdagen kommer igen efter festen. Der bliver igen mange internationale spørgsmål og her kommer Postbox 44 igen ind i billedet. Benyt jer af de fordele I kan få ved at skrive til os om jeres problemer eller ønsker, når det gælder alt i udlandet. Vi skal prøve at hjælpe det bedste vi kan, for vort slogan er »GRÆNSELØS SERVICE«.

Leif Paltorp.

Må jeg ikke have lov at hjælpe Dem igen – for De bærer vel ikke nag?

dvs. papmaché, plastik og træsværd -- do. hjelme -- do. skjolde er vi ikke begejstrede for at få ind i korpslejren. Men god gas, det er noget andet. Her er nogle ideer. Der er sikkert en masse andre. Men disse er hvad der er rimelighed i at udstyre sig med i lejren, og disse ting vil komme til at præsentere sig, uden at give sig ud for at være noget ægte.

Lejrbålskappen er jo set i mange afskygninger, men hvorfor ikke bruge vikingernes rige ornamentik til udsmykning. Den kan broderes på, laves som kludeklip, men festlig og farvestrålende skal den være.

Det er en kendt sag at alle patruljer, troppe, kolonner og divisio-

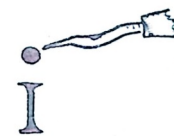
ner kommer med den til lejligheden fremstillede hedebystander.

Brug også her den rige ornamentik, men først og fremmest er du med til at sørge for at alle får en stander. Det bliver alle tiders syn at se en lejr omgivet af festligt farvede og udsmykkede standere. Og ikke mindst er det en god erindring at have på væggen -- og sjovere end et cykelflag!

Før i tiden havde alle spejdere en stav. Den kunne jo passende genoplives til Hedebylejren. I er jo nok alle ved at være eksperter i at snitte vikingehoveder (ellers send bud efter jeres divisionslagmand, han kan lære det fra sig). Her er spejderstaven i en ny og meget spændende model. Den be-

står udelukkende af vikingehoveder skåret i en lang række. Her er »nævenyttighed« i lange baner. Troppens medlemmer skærer hver et hovede i alle stavene. Det er et stykke håndelagsarbejde du vil sætte pris på.

Du er med til at gøre lejren festlig; gør derfor dig selv og alle os andre den tjeneste at se i Hedebybogen. Du vil kunne finde et hav af ideer, og det er dem der skal sætte

BREDE GLE

STANDER
M. VIKINGEMOTIV
HVER PATRULJE
TROP - KOLONNE
& DIVISION HAR
EN SPECIEL
HEDEBYSTANDER
MED 1 KORPSLEJ-
REN

LÆS MERE OM TINGENE
I HEDEBYBOGEN

HAR DU IKKE
EN LEJRBÅLS
KAPPE I FOR-
VESEN -
HER ER MODEL-
LEN

LEJRBÅLS
KAPPE
MED
VIKINGE-
MOTIV

HÆTTE MED "STRUD"
"

FOTO:
JØRGEN SELLEBERG

AKTIVITET I NY HEDEBY

SØSPEJDERE

aktuelle meninger

Redigeret
af
Jens Andersen

Nyt fra havn og sø

TORNEHAGE-SERIENS første bog »Navigatøren«, den længe ventede er nu udkommet, og vil være en god bog at have ved hånden, når det drejer sig om at sætte sig ind i det stof, der er nødvendigt for at kunne erhverve »Navigatørmærket« eller for at kunne komme endnu videre ad denne linie for at få ret til at bære duelighedstegnet »Lods«; også for ledere skulle det være en rar lille bog at have ved hånden. Nu er den der og kan fås på Depotet.

Svendborgjoller

Sidst i januar 1969 var bygningen af de to nye Svendborgjoller så langt fremme, at en nærmere besigtigelse kunne finde sted på byggestederne i Svendborg. Det vil sikkert ikke være længe, før vi hører nyt fra de to nye skibsredere Niels Juel sø og Gry.

International søspejderlejr på Sydfyn

I forbindelse med dette emne er nedsat et udvalg, der er gået i hårdt arbejde, og ligeså snart der foreligger nyt fra dette felt, vil det tilgå de ansvarlige søledere, der jo alle på forhånd har givet tilsagn om at ville sende både drenge og fartøjer til denne store søspejderoplevelse.

Ny Hedeby

Sø i NY Hedeby. Det er glædeligt at konstatere, at flere og flere søtrotte slutter op om denne lejr, og lader det vand de ellers gerne omgiver sig med på sommerture, erstatte af Hostrup sø. Det betragtes dog ikke som noget offer, men noget, man gerne vil, og som man ser hen til med store forventninger. Hvem ved, måske blev der da en chance for at få foden på Imme Grams dæk en dag under lejren.

Redaktøren skriver ...

Hvorfor skræmmes folk af ordet »spejder«? – det har vi nemlig opfattelsen af, at de gør. Gør vi reklame nok? Vi skulle måske fortælle om vore møder og ture, så alle ved, hvad vi foretager os, hvorfor og på hvilket grundlag? Folk tror, at vi render rundt og spilder vores tid med at bygge broer til ingen verdens nytte og at vi går i kirke både tit og ofte. Spejderbevægelsen skal opfattes som en ungdomsforening for alle dem, der holder af naturen og af gode oplevelser, såvel som fodbold er for dem, som kan lide at spille fodbold.

Flemming

Führer

(Under henvisning til SM/jan. 1969 side 10, indlæg fra Jerup):

De der var med til DC-mødet i Abenrå vil erindre, at førerbetegnelsen tilsyneladende var et problem, ikke i provinsen, men i København, hvor man i visse kommuners ungdomsnavn og lignende forsamlinger fra venstreorienterede ungdomslederkredse måtte høre for den af os hidtil anvendte førerbetegnelse. Dette i sammenhæng med KFUMs ændring (delvise) til samme betegnelse = leder, og vort ønske om at flytte eventuelle »småsten« væk, som visse ynder at falde over, resulterede i ledelsens forslag om ændring fra »Fører« til »Leder«, så det med »Führer« er altså korrekt opfattet også af Per Lunde, for det var jo det, de venstreorienterede skød os i skoene (hvis jeg ellers har forstået forslagsstillerne i Abenrå rigtigt), at vi både bar uniform og også halv- eller helfacistiske betegnelser = Fører. At det er noget værre ævl er så noget andet, men i lighed med, hvad man gør f.eks. i Danmarks radio etc. så løfler man også her og »flytter sten« og det sker der såmænd heller ikke noget ved. KE.

Klip fra patruljebladene

HERMELINER sværmer for Storm P. hvilket ses, hvis man læser deres blad af samme navn. De skriver bl.a. under spalten: RAD af STORM P.:

- Spis aldrig varm suppe, det sinker!
- Lær at fotografere – så går tiden med det!
- Nægter en anholdt at følge med – så følg med ham!
- osv.

HERMELINERNE udgav for øvrigt i december deres blad på grund af patruljens opløsning.

P. TOLUIDIN bringer et interview med rævenes patruljeleder efter dennes hjemkomst fra en juletur. Her er et udklip:

- Blev I ikke ret beskidte på turen?
- Joh, for s..., du skulle have set os, ha, ha, ha.
- Pattede I sne i en gryde og så ...
- Ja, ja og så op på ovnen. Og så svandt skidtet til det kvarte. Ih for s... og så sne i igen. Og så skulle vi vaske os i det snevand der, der er nul kalk i, og altså kunne vi ikke få sæben af. Orrh, hvor blev jeg sur. Vi blev altså ikke vasket ret meget. Ja ... vi kunne s'gu ikke ...

Kommentar:

Hvis ændringen fra »fører« til »leder« udelukkende skyldes, at nogle venstreorienterede følte sig generet af betegnelsen »fører«, var det næppe værd at foretage ændringen. I følge indlægget viser det jo kun disse venstreorienteredes manglende kendskab til spejderbevægelsen.

En positiv ting viser dette dog: Offentligheden har ikke tilstrækkeligt kendskab til spejderbevægelsen. Dette må der gøres noget ved!

Jens Andersen.

Uniformen

Må jeg først og fremmest udtrykke min sympati for Ole Jensen, Århus. Endelig et fornuftigt menneske. Men lad mig så tage bladet fra munden.

Hvad i alverden er det vi spejdere, som en flok bedre »Hitlerjugend«, render rundt i? Med hat, halstørklæde, knapper, mærker og masser af »dingeldangel«. På afstand ligner vi jo grangivelig en flok omvandrende fastelavnssris! Hatten – kæmpestor og klodset – til »at skygge for den brændende danske tropesol« hva'! Halstørklædet: Er der nogen, der kan give en eneste fornuftig forklaring på dette klædningsstykkets praktiske formål? Fangsnoren (den er vist nu blevet afskaffet i hele landet), men i gamle dage brugtes den til at holde fast på revolveren! Og den har spejdere rendt rundt med i 50 år. Hvad har normale folk ikke tænkt, når de så en flok spejdere? Kan det ikke være en grund til korpsets tilbagegang?

Nææ – lad os få en ganske enkel uniform uden »dingeldangel« og endelig: korte bukser om vinteren. Lad os også få afskaffet den »barskhedsmani« som endnu lever i mange spejdere og alt for mange førere. Lad mig lige fortælle, at jeg engang besøgte en finsk divisionschef – han havde 3 mærker på uniformen! 3!

Rann
Klampenborg

Kommentar:

Selv ved nærmere gennemlæsning af dit brev, er det svært at følge en linie i dette. Du tilslutter dig Ole Jensens synspunkter, som er stærkt militæriske, samtidig med, at du faktisk fordømmer vores efter din opfattelse militære udseende, hvis jeg da har opfattet det med »Hitlerjugend« korrekt.

Sidst i dit indlæg kræver du afskaffelse af »Barskhedsmanien« og vil samtidig have korte bukser om vinteren.

Hvad vil du give udtryk for? – I dit indlæg modsiger du dig selv!

Jens Andersen

DEBAT
DEBAT
DEBAT

hvad mener du?
Skriv til Magasinet
Se adressen side 43.

Konfirmationsgaver

SILVA-KOMPAS

- du får det ikke bedre og til
priser fra kr. 14,00 til 68,50

PRISMEKIKKERT

i læderetui 2 størrelser

8 x 30 kr. 108,00

7 x 50 kr. 132,00

LOMMEKNIV med

værktøj helt rustfrit kr. 24,00

rød med 11 værktøj kr. 29,00

rød med 12 værktøj kr. 34,00

MANCHETKNAPPER ægte sølv, par i æske kr. 25,50

TELEGRAMMER med spejdermotiv kr. 1,00 og 2,75

NAVIGATØRBOGEN 60 sider og farvetavler kr. 10,00

SANGBOGEN - er kommet igen kr. 4,25

Sidste måneds tilbud, enkelte stykker tilbage:

LAMA DYNELLA soveposer før kr. 169,00 nu 119,00

LAMA DYNELLA posetapper før kr. 189,00 nu 133,00

Det Danske Spejderkorps Depot

Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus C:
Frederiksgade 69
Telf. (06) 13 36 13

Aalborg:
Borgergade 5
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

SPEJDERTIDENDE

REDIGERET AF HENRY CHRISTENSEN

Historien om den gamle redaktion

Aften var det, den gamle redaktør sad ensom på kontoret. Rundt om ham flød det med papir, maskiner, sværte, sprit og blyanter i en stor forvirring. Han sukkede og skuttede sig lidt thi han havde ikke fået mere end et manuskript eller tilsagn derom fra alle de unge fyre, som jo altid havde så travlt med andre ting. Den gamle sure snadde snorkede sørgmodigt, det var som den mindede de tider hvor der var travlt på kontoret.

Trykmaskinen knirkede en gang i mellem, lange skærende hvin fra de rustne kuglelejer. Det var som den strakte sin ene arm, den anden havde den mistet i krigen, havde den fortalt carbonpapiret, i vejret, bønfaldende om at blive drejet rundt til tonerne af papirets knitren og den behagelige kildren når det gled ind i munden. »Jeg tørster – jeg tørster«, skreg filtet, »gi' mig et par dråber, bare et par dråber«. Filtet var alkoholiker og elskede sprit; engang havde det haft delirium tremens og havde taget 10 stykker papir i stedet for et, det havde været i hele 3 timer i træk.

Skrivemaskinen drømte. Den var poetisk anlagt og sad gerne og digtede, men det havde den fået i dåbsgave, thi dens tidligere ejer var en venlig herre som ofte skrev historier og stundom digte om piger, men de vers blev dog aldrig sendt afsted. Dem fandt rengøringskonden den næste morgen, læste dem ivrigt og troede de var til hende.

Spriten stod i sin sorte rillede flaske. Den var arrig. »Jeg vil ud og virke«, sagde den til flasken. »Jeg er af en meget fornem familie, og holder ikke af at stå her og dovne, jeg vil ud og gøre folk lystige«. »Jeg dør hvis jeg ikke kommer ud«, sagde spritten – og det gjorde den. Dens ånd steg langsomt til vejrs, ud af tuden på flasken.

Den gamle redaktør var faldet i søvn. Hovedet var langsomt gledet ned på bordet og hvilede tungt på en stak papir.

Pludselig ringede det på døren. Redaktøren for op med et sæt. ... Kom manuskripterne endelig? – Ja, udenfor stod en ung mand med korte bukser og fuldskæg.

»Ja, så er jeg her med indlæggene som lovet til tiden« sagde han. Redaktøren så på sit ur og sukkede, så røg den nats søvn også – men Prik'en udkom til tiden.

(Prik)

Titler

Kære blad!

Jeg er bare en lille fyr, der vil spørge om noget. Jeg så i sidste nummer så mange mærkelige bogstaver, TL, PL og sådan. Nu vil jeg bare spørge om, hvad det betyder. Jeg har selv lavet en liste, som jeg vil bede Dem rette, hvis den ikke er rigtig.

TL: TROPSLEGEONKEL

TA: TROPSAMATØR

PL: PRALENDE LAPS

PA: PASSIV APOSTEL

Venlig hilsen

(Kære) læser!

Din liste er ikke helt rigtig, selv om du er på rette spor. Her er den rigtige:

TL: TILSYNSHAVENDE LÆREMESTER

TA: TRAVL ARBEJDER

PL: PRØVET LEJRFORMAND

PA: PRÆSENTABEL ASPIRANT

(Lyren)

Læserbreve

Hvordan fanger man sælhunde????

den ulykkelige

Kære ulykkelige!

Du ser dit snit til at lokke sælhundene op i et badekar, du i forvejen har fyldt med vand. Herefter lukkes vandet ud, og sælhundene fanges ligesom almindelige hunde.

Red.

Som mangeårig, trofast læser af Wacau, må jeg protestere over, at patruljerne ikke mere laver indlæg til bladet. Det er for dårligt. Burde patruljerne ikke mindst lave 1 indlæg til hver udgave?

Læsehesten, Fåborg

Kære Læsehest!

Hvad for nogen patruljer????

I den sidste tid har jeg set (ofte omkring mørkets frembrud) sære væsener og grimme skabninger fare vildt (råbende og skrigende) rundt i Holme-Tranbjerg kommune. Individene er iklædt sære hippie-kostumer, cowboybukser uden bag, frynsede armyjakker og nyårsfriske undertrøjer. Min gamle mor og jeg føler os slemt forskrækkede, når de affyrer kanonslag og smider stjålne cykler i vores forhave.

Hvad skal vi gøre????

HJÆLP

Kære hjælp!

Bare roligt. Det er sikkert kun nogle spejdere (sådan kaldtes de da for 10-20 år siden).

Red.

»Wacav«

Jamboree on the air

Jamboree-on-the-air 1968

blev afviklet i oktober, således som rapporteret her i bladet i december-nummeret.

Der foreligger nu en rapport over den danske deltagelse. Den fortæller om hvordan, hvorledes og hvorfor dette arrangement blev afviklet.

Rapporten kan anbefales til alle, der er interesseret i denne form for spejder-kortbølge-kontakt, og der må være mindst et par stykker i hver trop eller gruppe, der er interesseret i elektronik.

Ring eller skriv til:

A. F. Gotfredsen,
Peder Lykkesvej 231,
2300 København S.,
telefon (01) 55 98 65

og den kommer omgående (gratis) pr. post.
LÆS DEN FØR DIN ...

BJØRNS REJSE

AF ANY THYREGOD . ILL. AF SVEN OTTO

Leif og hans mænd er vendt tilbage fra Vinland.

Ved hjemkomsten beretter de om, hvorledes de fandt og reddede de skibbrudne – Tore fra Norge og hans folk var strandet i en storm, men det var lykkedes for folkene at redde sig op på et skær.

Hele vinteren talte man om Leifs rejse til Vinland. Leifs bror Torvald syntes, at Leif havde undersøgt for lille et stykke af det fremmede land. Da sommeren kom, lånte Torvald sin brors skibe for at sejle til Vinland. Bjørn fik lov til at komme med.

I mange dage befinder de sig på det åbne hav, hvor farerne lurar overalt. Hvordan er der mon i det nye land? Bor der mon mennesker?

Man havde hørt om mærkelige mennesker – nogle havde kun ét ben og én fod, som de hoppede afsted på i en vældig fart. Den slags ville det ikke være rart at møde!

Mødet med skrællingerne

Den næste sommer ville Torvald selv rejse ud. Et hold mænd blev hjemme i lejren, mens han sejlede langs kysten med de andre. Denne gang sejlede de den anden vej, mod nord-øst.

Bjørn var med.

En aften blev det uvejr. Stormen slog skibet ind mod land, og det gik hårdt på grund. Heldigvis var de så nær land, at de alle kunne redde sig derind. Om natten sov de på stranden.

Næste morgen havde stormen lagt sig, og de kunne undersøge deres skib. Det var slemt medtaget: kølen var brækket af, og de ville ikke kunne sejle videre de første dage.

Torvald satte hurtigt sine folk i arbejde. Bjørn blev sendt på jagt med et par mænd, andre blev sat til at fælde et par træer og lave en ny køl.

Den gamle køl blev anbragt på toppen af en bakke på et lille næs, der skød sig ud i havet.

Det næs kaldte de for Kølnæs.

Da skibet var færdigt, sejlede de

videre langs kysten. Den var stærkt indskåret med fjorde og næs. Også her voksede skoven helt ned til stranden.

En aften lagde de til ved et næs. Torvald var den første, der gik i land.

»Det er det dejligste sted, jeg har set«, sagde han, »her kunne jeg godt tænke mig at bo«.

Nogle af mændene tændte bål på stranden og gav sig til at lave mad, mens Torvald og resten af mændene gik langs stranden og rundt om næsset.

Bjørn gik forrest. Pludselig standsede han. Et stykke borte så han tre mærkelige, små høje i sandet.

Hvad kunne det være?

Han vinkede til de andre, og de kom hen til ham. De stod stille lidt og kikkede – så gik de forsigtigt nærmere.

Nu kunne de se, at det var tre

kanoer, der lå på stranden. De var lavt af skind og lå med bunden i vejret.

Da Torvald og hans mænd var kommet næsten helt derhen, væltede kanoerne pludselig om på siden, og frem sprang nogle små mørk-hårede mænd, der havde ligget skjult under kanoerne.

Mændene styrtede af sted i vild flugt.

Torvalds mænd satte efter dem, fangede otte og slog dem ihjel. En slap fra dem. Han skubbede sin kano ud i vandet og roede ud over fjorden, alt hvad han kunne.

Det var små mænd med stridt sort hår, sorte øjne og brede kindben.

Ovre på den anden side af fjorden kunne de se nogle underlige, lave volde. Torvald sagde, at det kunne være, at det var disse menneskers huse.

De var ikke mere så trygge som før og skyndte sig tilbage til skibet. De spiste og gik om bord, hvor de lagde sig til at sove. Torvald satte dog først en vagtpost ud.

Pludselig vågnede de. Vagtposten havde råbt. Nu råbte han igen: »Vågn ap, Torvald og alle I andre, hvis I vil redde livet!«.

De for op.

Inde fra fjorden kom en mængde kanoer sejlen; de var fyldt med mænd. De var i fuld fart på vej mod skibet for at omringe det.

Alle greb deres våben.

»Lad os forsvare os, så godt vi kan«, råbte Torvald, »men vi vil ikke selv angribe!«.

Fjenderne sendte en regn af pile mod skibet og prøvede at trænge op på det. Fra alle sider kom de kravlen op over rælingen, men Torvald og hans mænd var parat og slog fra sig. Ingen af fjenderne kom om bord.

Det varede heller ikke så længe, før de opgav og roede væk.

»Er der nogen af jer, der er såret?« spurgte Torvald.

Nej, det var der ingen, der var.

Men Torvald selv var bleg og sank nu om på dækket.

»Jeg har selv fået et sår«, sagde han med svag stemme, »det var en pil, der ramte mig i brystet«.

Mændene stimlede sammen om ham.

»Jeg tror, det bliver min død«, sagde han, og hans stemme var nu så svag, at de næsten ikke kunne høre, hvad han sagde.

Bjørn bøjede sig over ham.

»Jeg vil råde jer til«, hviskede Torvald, »at I rejser hjem til Grønland, så snart I kan. Men først må I begrave mig her. Jeg ville gerne have boet her. Her er så smukt. Men det var altså meningen, at jeg skulle dø her i stedet for. Sæt et kors ved mit hoved og et andet ved mine fødder, og lad så næsset her hedde Korsnæs«.

Kort efter døde Torvald. De begravde ham på det sted, han havde bedt om. Bjørn huggede de to kors, der blev sat på hans grav.

Derefter sejlede de tilbage til lejren. De fortalte deres kammerater der, hvad der var sket, og alle sørgede, for de havde hold meget af Torvald.

Sommeren var ved at være forbi. De samlede vindruer og tørrede dem. Da foråret kom, satte de skibet i søen, fyldte lasten med druer og træ og sejlede hjem.

Grønlanderne kaldte senere disse indfødte, som Torvald og hans mænd mødte, for »skrællinger« – det betyder vist nok »små usle mennesker«.

En drøj vinter

Også hjemme var der sket noget, mens de havde været borte. Torstein, Erik den Rødes yngste søn, havde friet til Gudrid, og både hun og hendes far havde sagt ja.

Brylluppet blev holdt om foråret. Det havde været en stor fest med mange gæster, for Torstein var den første af Eriks sønner, der giftede sig, og både han og Gudrid var meget afholdte.

Bjørn blev også glad, da han hørte det, for han holdt meget af Torstein. Det var Torstein, der havde lært ham at jage sæler og hvalrosser, og de havde været på mange gode jagtture sammen.

Men selv kom Bjørn jo hjem med det sørgelige budskab om Torvalds død.

Torstein besluttede, at han ville sejle til Vinland og hente Torvalds lig hjem. Kort tid efter sejlede han og Gudrid af sted på det skib, som allerede havde ført Bjarne, Leif den Lykkelige og Torvald til det nye land i vest.

Bjørn blev hjemme. Der var nok at gøre på Stokkanæs; hans far var også ved at blive gammel nu og havde svært ved at klare arbejdet på gården.

Det år blev vinteren hård og drøj at komme igennem. Der kom den ene sne-storm efter den anden. Man måtte holde sig hjemme dag efter dag og kunne ikke vove sig længere fra huset end til staldene, og så langt gik man kun, når det var absolut nødvendigt.

Endelig blev vejret lidt bedre, og Bjørn og et par af karlene besluttede sig til at sætte en båd i vandet og prøve at komme ud at fiske. Der blæste en jævn vind fra øst, men næppe var de kommet ud i fjorden, før det begyndte at blæse op.

Snart begyndte sneen at flyge, og vandet stod i et skum.

De måtte hjem så hurtigt de kunne. Alle tre gav de sig til at ro af alle kræfter.

Vinden syntes et øjeblik at stilne af, men gik så om i syd og blev endnu stærkere.

Førte vinden dem bort fra land?

I snestormen kunne de ikke se andet end lige deres båd.

Skulle de bare lade båden drive? Så ville bølgerne jo føre dem ind mod land. Men måske blev de slået ind mod kysten et sted, hvor iskanten var så stejl, at de ikke kunne klatre op på land.

Der var ikke andet at gøre, og kort efter drev båden mod land. Det gik, som de havde frygtet: Isen var høj og stejl, og båden blev slynget lige imod den. Heldigvis kom de ud igen og blev ført ind et sted, hvor en høj sten stod op af isen. En af karlene fik slået en arm omkring stenen og holdt båden fast.

Isen var lavere her, og de kom alle ud af båden og op på land. Det lykkedes dem oven i købet at få trukket båden med op. Den var slået skæv, og de var selv våde og meget udmattede. De sad på isen et øjeblik, men det gik ikke an at blive her. De måtte videre og prøve at finde et sted, hvor de kunne være i læ.

Sneen var tung at gå i. Den yngste af karlene kunne næsten ikke slæbe sig af sted, og det kneb også for Bjørn.

Men igen havde de heldet med sig. Et stykke oppe i land fandt de et lille stenhus. Det var tomt, men inde i det lå noget hø, som de samlede sammen. De satte sig tæt op ad hinanden for at hvile.

Længe kunne de dog ikke blive. De frøs i det våde og is-kolde tøj. Nu blev det også lysere. Snefoget var ved at holde op.

Viderel

De vaklede op ad en bakke, forbi endnu et tomt hus. Mon der var en gård i nærheden?

Bjørn var kommet lidt til kræfter nu. Han gik et stykke i forvejen, mens den ældste karl gik bagefter og støttede den yngste.

Pludselig hørte de en hund gø – der lå noget til højre – en gård! Bjørn kaldte – hunden gæde stærkere.

Der kom folk ud og tog sig af dem.

Lidt længere hen på foråret kom et skib til Eriksfjord. Man kunne se, at det ikke var noget købmandskib fra Norge eller Island, der kom; det var et skib fra en anden grønlandsk bygd.

Landings-planken blev lagt ud, og skibets ejer gik i land. Efter ham fulgte Gudrid – mager og bleg var Gudrid, og man kunne se, at hun havde grædt meget.

Stille fulgte man dem op til Brattahlid.

Skibets ejer hed Torstein den Sorte og var fra Lysefjord i Vesterbygden. Han og Gudrid fortalte, hvad der var sket.

Først fortalte Gudrid. Hun og hendes mand Torstein Eriks-søn og deres mænd var jo sejlet af sted mod Vinland. Men storm havde slået dem ud af kurs, og hele somme-

ren havde de drevet omkring på havet.

Først i begyndelsen af efteråret havde de nået land. Det var i Vesterbygden.

Torstein var gået rundt til gårdene der og havde fået husly til alle sine mænd. Men han havde ikke fundet et sted, hvor han og Gudrid selv kunne bo.

De var så blevet et par dage i det telt, de havde slået op på stranden.

En tidlig morgen var der kommet folk ned til deres telt.

»Hvem er det, der er inde i teltet?« havde en mand spurgt.

»Vi er to«, svarede Torstein, »Torstein Eriks-søn og Gudrid. Hvem er det, der spørger?«

»Jeg hedder Torstein den Sorte«, svarede manden, »og jeg er kommet for at tilbyde dig og din kone, at I kan bo hos mig«.

De havde naturligvis sagt ja tak. Torstein den Sorte sagde så, at han ville komme og hente dem den næste dag med en pakhest, der kunne bære deres ejendele.

Næste dag kom Torstein med hesten, og de var gået med ham hjem.

Gudrid fortalte videre: Om vinteren var der kommet sygdom til Torstein den Sortes gård. Den ene efter den anden af folkene var blevet syge og døde.

Også Torstein Eriks-søn var blevet syg, og kort efter ramte sygdommen Torstein den Sortes kone, Sigrid.

En aften var hun stået op af sin seng og havde bedt Gudrid følge sig hen til husets udgang; Gudrid havde gjort det. De satte sig og så ud.

Pludselig begyndte Torsteins kone at græde.

»Åh – det var dumt, at vi satte os her i kulden«, sagde Gudrid; »lad os gå ind!«.

»Nej, det er ikke det«, svarede Torstein den Sortes kone, »men ude i gården kan jeg se alle de folk her fra gården, der er døde – og jeg kan også se din mand Torstein og mig selv. Det er et sørgeligt syn!«.

Gudrid fik hende ind igen og i seng, men om natten døde både hun og Torstein Eriks-søn ...

Torstein den Sorte havde nu lovet Gudrid, at han ville bringe hende tilbage til Eriksfjord, så snart han kunne, og han havde holdt sit løfte: Da foråret kom, sejlede han Gudrid hjem.

De havde Torsteins og Sigrids lig med, og de blev begravet ved den kirke, som Erik den Rødes kone havde ladet bygge ved Brattahlid.

Men der kom flere sorger til Gudrid og Bjørn. Den smitsomme sygdom kom også til Eriksfjord, og om vinteren døde deres forældre.

Få dage efter stod Erik den Røde i deres gård og tilbød dem, at de kunne flytte hjem til ham på Brattahlid. Der var intet, de hellere ville.

»Torbjørn var en af mine allerbedste venner«, sagde Erik, »og jeg vil gerne tage mig af jer«. Han så på Bjørn, »kender du Odins ord?

’Ung var jeg før, ensom jeg for.

Gik jeg da vild af vej, rig jeg syntes mig, når jeg traf en anden. Ven er det bedste, man har’.

(Fortættets i næste nr.)

Lidt om dueligheds- tegnet: Klar dig selv

Ulven skal kunne skifte pære og batteri i en lygte og tilslutte en cykeldynamo.

Kunne lappe cykel og skifte ventil.

Mindst 4 gange selv have smurt sin madpakke til en ulvetur.

Kunne benytte en telefonautomat.

Kunne sammensætte og tilberede en nem middag og gøre rede for indkøbene.

Kunne opsætte en liste over personligt udstyr f.eks. til en weekendtur.

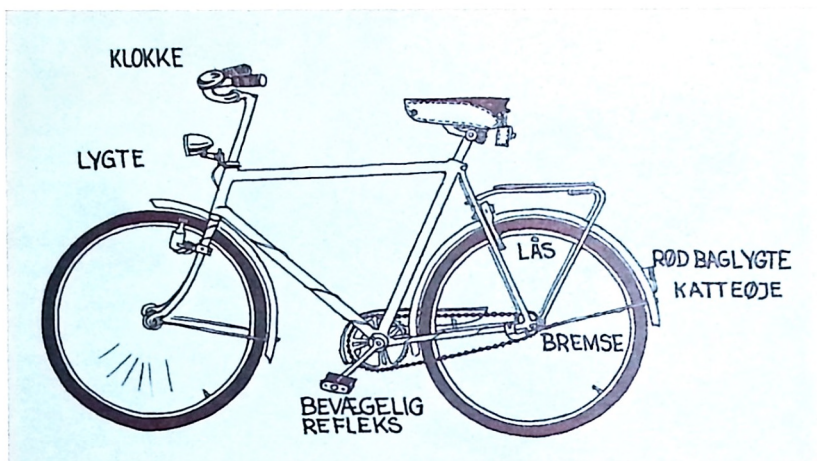
Pakke kuffert eller rygsæk.

Kunne skrive et kort takkebrev.

Kunne benytte en lokal køreplan.

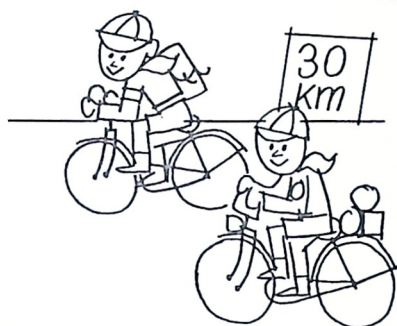
Nu hvor vi går mod sommer, er det godt at kunne de ting, der er nævnt i Klar dig selv. Du ser, du skal kunne pakke dine ting til sommerture el.l., og du skal kunne skrive tak, hvis du f.eks. har ligget i telt på en landmands mark.

Har du prøvet at lave mad? Det er ikke svært. Prøv at begynde med spejlæg, medisterpølse eller røde pølser. Kærnemælkskoldskål er heller ikke så svært at lave. På Depotet kan du købe en kogebog for spejdere. Prøv også at få din mor til at hjælpe dig de første gange – eller din far!

Det var måske også meget rart at kunne klare sig på dette område!

30 KM TUR FOR ABSALON FLOK VANLØSE

Søndag den 27. oktober var vores flok på 30 km tur. Vi kørte med S-toget fra Vanløse til Allerød Station. Herfra gik vi over til Tokkekøb Hegn og videre til Gillwell-hydden. Vi kom forbi en gammel tipvognsbane, der engang havde gået ned til en grusgrav. Vi var også oppe og se en stor langdysse. Her havde nogle spejdere en post. Så gik vi videre og fandt endelig indgangen til St. Dyrehave, efter at vi var gået lidt for langt. Der var nogle af ulvene, der var gået langt i forvejen. Så måtte vi hente dem, da vi skulle gå en anden vej. Ad hovedvejen gik vi så lige til Hillerød, hvor vi besøgte Frederiksborg Slot. Da vi var færdig med det, gik vi til Hillerød St. efter at vi allesammen havde fået is af vores førere. På stationen fik vi udleveret vores 30 km mærke. Vi var 20 ialt, men alle gennemførte turen uden at være særlig trætte.

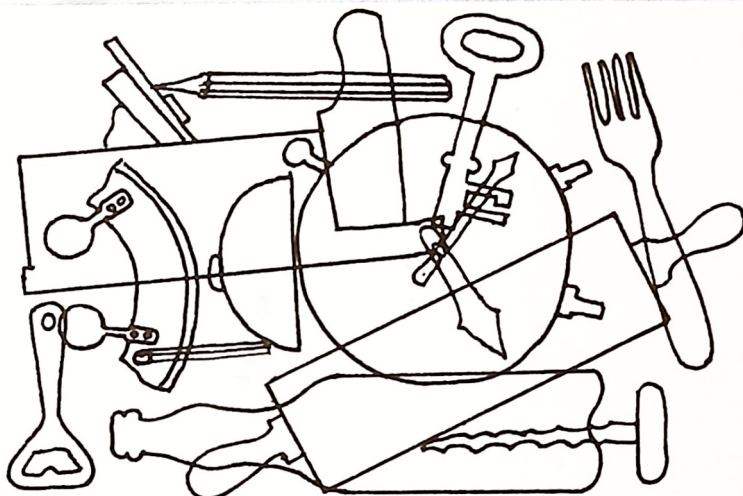
Det var en god tur.

Med ulvehilsen

Kirba

4. Absalon Flok, Vanløse

Når I har læst denne historie, har I nok lyst til at tegne. Hvem tegner en langdysse eller et tipvognstog? Send tegningerne til: Karen Hjorth, Birkebakken 19, Ullerød, 3400 Hillerød. Der er et par præmier til de gode eller sjove tegninger.

Hvor mange forskellige ting er der?

	7	11			2	12	13
3				15			
4			14				
		5					6
7	19		8			17	
9		18			16		
		10					

VANDRET:

1. Gør jeres bedste
2. Bliv gal!
3. Ulvehilsen
4. Bandarfolket
5. Folkeslag
6. Norge
7. Udråb
8. Node
9. Gammeldags skriveredskaber
10. Sidste skoleafdeling

LODRET:

1. Gør vores bedste
2. Afbetaling
3. Flagermus
6. Norge
11. Bandeord
12. At have i sinde
13. Grus
14. Drik
15. Krokodille
16. Træ
17. Gammelt udsagnsord
18. På kobber
19. Mønt

Alle ulve der har løst dette krydsord rigtigt kan deltage i lodtrækningen om en flot præmie. Løsningen indsendes inden 1. april 1969 til:

Karen Hjorth,
Birkebakken 19,
Ullerød,
3400 Hillerød

Løserens navn:

Alder:

Adresse:

Postnummer og by

Var det ikke en idé netop i jeres patrulje at gå i gang med at bygge jeres egen patruljehytte?

Jeg ved godt, at det er de færreste patruljer, der har egen grund, men hvad med at spørge hos den nærmeste skovfoged, om han kunne hjælpe jer? – eller måske har en af jer en rar onkel, der er landmand? I kan også spørge på den

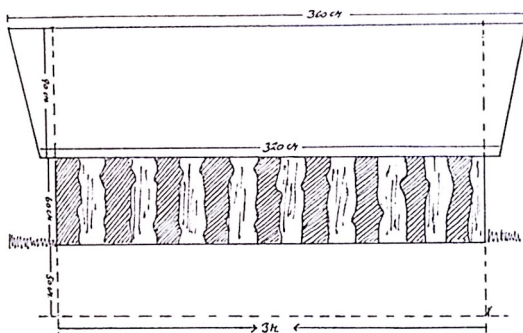
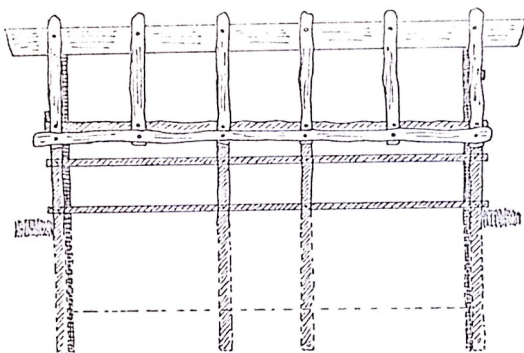
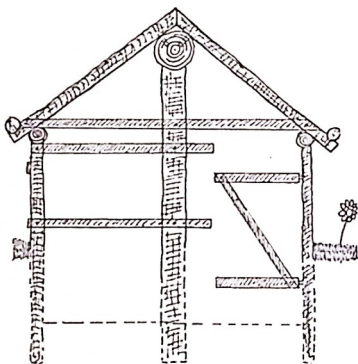
nærmeste spejdergrund, men prøv at komme i gang, det er ganske simpelt alle tiders aktivitet for jeres patrulje, hvor enhver kan komme til at gøre sit bedste.

Den hytte, I her er præsenteret for, er bygget på Holløse Mølle i Sydsjælland og kaldes »BIRKA-HYTTEN«. Materialerne kan I selv gange jer til. Den kan med lethed

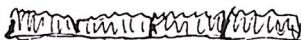
laves for under 100 kr., hvis I blot prøver at se jer lidt om efter materialerne. De ligger som regel lige for døren, og mon ikke jeres skovfoged kunne hjælpe jer. Til slut vil jeg ønske jer god arbejdslyst, og hvis I i jeres patrulje når et godt resultat, så lad Magasinet høre om det.

Darzee

BIRKA HYTTEN

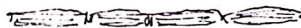
Snit igennem taget

Græstørv.

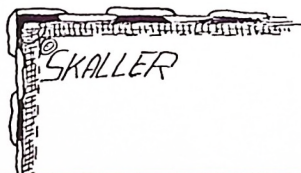
Plastik (1 mm tykt).

Sivmætter (Hindøvævning).

Skaller. (Buede sidedet af).

Siderne til hytten skal laves i skaller som I kan få billigt på et savværk. Læg mærke til at hver anden er omvendt sat på.

